

РЕШЕНИЕ

№ 4770

гр. София, 01.11.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав, в
публично заседание на 26.10.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **6632** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по жалба на М. Д. А., Р. Д. С., К. Б. С., В. П. Б., В. П. Б., Г. Б. С., Б. В. З., Р. В. К., Ц. П. С. и П. Т. З. всичките от [населено място] срещу отказ на Кмета на Столична община, за отмяна на отчуждаване на имот, обективиран в писмо изх.№1111-00-21/08 от 02.07.2010г..

По изложените в жалбата съображения, се моли да се уважи същата и да се отмени отказа като съответно се отмени отчуждението. В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.А..

Ответникът оспорва жалбата чрез юрк.К. и моли да се отхвърли като неоснователна. Претендира се юрк.възнаграждение от 200лв. по Наредба №1.

Административен съд София-град като се запозна с доказателства по делото и с оглед правомощията си по чл.168, ал.1 вр. чл.146 от АПК, прие за установено следното:

Жалбата е депозирана в срок от адресати на акта, засегнати от същия неблагоприятно като конкретно властническо волеизявление, без оглед на формата на същото /писмо/, поради което следва да се разгледа по същество.

В оспорения акт /л.19/ като съображение за отказ е посочено, че отчуждението, чиято отмяна се иска, е извършено по реда на Закона за плановото изграждане на населените места /ЗПИНМ-отм./, поради което разпоредбата на чл.31 от Закона за общинската собственост /ЗОбС/ за отмяна на отчуждението не намира приложение.

От друга страна –в жалбата –се визира, че отчуждаването е извършено по силата на регулационния план одобрен със заповед №209 от 30.06.1970г., като за съответната част от имот №8 кв.256 по плана от 1970г. е платено обезщетение. Визира се, че

обезщетението е върнато, мероприятието не е реализирано и следва да се приложи чл.31 от ЗОБС. Изложени са и данни, че преди произнасянето предмет на настоящето дело- по молба на жалбоподателите от 2007г. е бил обжалван мълчалив отказ на ответника и по адм.дело №2911/2007г. АССГ с решение №337 от 08.07.2008г. е отменил отказа и е върнал преписката за произнасяне. Обсъждат се недостатъци на съдебното решение свързани с твърдението, че още тогава АССГ е следвало по същество да се произнесе по реда на чл.173, ал.1 от АПК. В тази връзка се визира, че процесното писмо е в изпълнение на указанията по съдебното решение ответникът да се произнесе по същество.

Съдът отделно констатира, че искането на жалбоподателите за отправяне на преюдициално запитване с определение №4961 от 09.09.2011г. по делото е оставено без уважение. Следва да се има предвид, че мотивите за същото на адв.А. са с оглед наличието на ТР №1 от 07.02.2011г. за приложението на чл.31 от ЗОБС в т.2 разписващ, че нормата не се прилага за отчуждения по ЗПИНМ /отм./ или ЗТСУ /отм./ - „т.2.Не може да се иска на основание [чл. 31](#) от Закона за общинската собственост отмяна на отчуждаване, извършено по реда на други закони преди влизането му в сила”.

Следователно въз основа на ТР №1 /2011г., което е задължително –следва извода, че е недопустимо за отчужден имот по ЗПИНМ /отм./ да се иска отмяна по чл.31 от ЗОБС, но в тази връзка по същество адв.А. пледира, че ТР №1 от 07.02.2011г. не следва да се прилага, доколкото противоречи на чл.17 от Х. за основните правата на Европейския съюз /ХОПЕС/ и чл.1 от Протокол №1 на ЕКЗПЧОС.

Съдът установява следното:

Не е спорно видно от СТЕ на л.158-159, че 300кв.м. от имот №8 в кв.265 са отчуждени от наследниците на П. С. за изграждането на Ю. парк. По ЗП от 1970г. за имот №8 е отреден УПИ I—„За парк”. Понастоящем бившия имот №8 попада в УПИ I кв.10 отреден за „Жилищно строителство и трафопост” и в проектирана улица. Не е и спорно, че мероприятието, за което е отчужден имотът не е реализирано, както и понастоящем съгласно РП от 1997г. няма осъществено строителство.

От друга страна – нормите на които се позовава директно адв.А. – регламентират следното: видно от чл.1 от Протокол 1 към ЕКЗПЧОС или допълнителен протокол –„никой не може да бъде лишен от своята собственост освен в интерес на обществото и съгласно условията, предвидени в закона и в общите принципи на международното право”. В същия смисъл е и чл.17 от Х. на основните права на Европейския съюз –приложение към Договора за функциониране на Европейския съюз /ДФЕС/, че никой не може да бъде лишен от своята собственост освен в интерес на обществото и съгласно условията, предвидени в закона и в общите принципи на международното право.

Следва обаче да се съобрази, както и е подчертано от състава в определението за отхвърляне на преюдициалното запитване, че нормите на правото на Европейския съюз /дори, ако като такава можеше да се разглежда разпоредбата от Х. предвид понастоящем нейния незадължителен, препоръчителен характер/ имат върховенство пред противоречаща им разпоредба от вътрешното право, както и намират непосредствено приложение по силата на принципите на примата и на директния ефект.

Изложената хипотеза на противоречие не е обаче налице по визираното вече съображение за чл.17 от ХОПЕС, както и предвид това, че отчуждаването е извършено

съгласно правилата на действащия тогава по време ЗПИНМ /отм./ след получаване на обезщетение. Неприложението на чл.31 от ЗОБС не засяга този принцип, защото се касае за завършило производство. Обстоятелството, че законодателят не дава права на лица с имоти отчуждени по отменени закони е свързан с конкретна преценка дали да придаде обратно действие на посочената норма в изключение от общото правило за действие на нормативните актове занапред.

Следователно - ТР №1/2011г. намира приложение и е задължително, в което връзка отказът на ответника е правилен и жалбата като неоснователна съответно следва да се отхвърли като се присъди 200лв. юрисконсулско възнаграждение.

Водим съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалба на М. Д. А., Р. Д. С., К. Б. С., В. П. Б., В. П. Б., Г. Б. С., Б. В. З., Р. В. К., Ц. П. С. и П. Т. З.

СРЕЩУ отказ на Кмета на Столична община за отмяна на отчуждаване на имот обективиран в писмо изх.№1111-00-21/08 от 02.07.2010г..

ОСЪЖДА жалбоподателите да заплатят на ответника 200лв. за юрисконсулско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок пред ВАС чрез АССГ. Преписи.

Съдия: